

REDACTIA

Arad, strada Aulich Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
6 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Ned. de Duminecă pe an
— 4 coroane. —
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

Manuscripte nu se napolază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulich Nr. 1

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancațe nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Câteva constatări.

(L) Constatăm că nici până azi organul d-lor Coroianu-Rațiu n'a răspuns asupra schimbării la față în afacerea rentei. La 30 Ianuarie confrății dela Sibiu se revoltau adecă și protestau cu indignare ca renta să fie depusă la cassa centrală din Budapesta, în „măniile volnicosului guvern“. La 6 Februarie se declarau însă deplin mulțumiți; ba ceva mai în urmă d-l Dr. Rațiu, cu o adorabilă naivitate, scria că nici nu-și putea închipui o rezolvare mai bună, mai sigură fiind banii în măniile guvernului—unguresc.

Constatăm, că deși în seria de articoli reproduși de foile conservatoare (articoli despre a căror proveniență „România Jună“ făcuse desveliri interesante) confrății pretindeau că și formulează judecata numai pe baza faptelor, nici până azi n'au produs nici un act diplomatic din domeniul afacerii rentei. Desigur numai pentru a nu se dovedi chiar și puținilor cititori ai lor cătă neghiobie s'a săvârșit, cătă calomnie s'a aruncat și ce reutate era la mijloc, când organul sibitan îi numea pe bărbații de stat liberali proști, egoiști și gălăgioși.

Constatăm, că deși de vreo trei luni de zile în presa bucureșteană apărut articoli de o ne mai pominită violență la adresa ardelenilor, și chestia națională s'a înfățișat de „Epoca“ într-o lumină cum desigur nu un Român dela noi nu o poate admite, căci rezolvarea chestiei rentei ori cât de „splendidă“ ar fi, nu însemnează că s'a rezolvat chestia națională,—organul pretins „autorizat“ n'a scris nici un cuvânt.

Inchipue-și însă ori și cine ce mai țipete de „tradare“, ce gălăgie infernală și ce mai „campanii“ erau să ducă confrății noștri sibieni, dacă d-l Fleva cumpăra fân, în preț de 2 milioane, fiind ministru liberal! Cum era să strige că d-l Sturdza cu întreg cabinetul seu s'a vândut Ovreilor și Ungurilor; ori dacă renta d-l Sturdza ar fi dat-o în măniile guvernului unguresc. Așa însă, că lucrurile s'au petrecut sub conservatori, d-nii Coroianu-Rațiu nu știu nimic de cele ce se petrec încolo. Nici chiar afacerea Hallier nu-și mișcă, pe ei, cari strigau tradare când s'a decorat Jeszenszky și când oficerii garnisoanei din Ploiești veniseră la Brașov, să întoarcă visita ce le-o făcuseră oficerii armatei noastre împărătești! Să se fi întemplat însă instituirea unui tribunal de arbitri (cu membrii în majoritate străini, cari pledează într-o limbă străină, în mijlocul Bucureștilor!) sub liberali, și să fi văzut campanie care să zgudue lumea...

Constatăm că nici până în ziua de azi organul sibitan n'a răspuns un singur cuvânt la cele scrise de d-l Eugen Brote.

Noi prevăzusem aceasta și nu ne era greu să afirmăm, că d-l Rațiu va păstra tăcerea, pentru că n'avea de cât să cerceteze printre hârtiile

sale, spre a se convinge de veracitatea tuturor actelor ce eminentul nostru amic aducea într'u spriginirea afirmărilor sale.

Nu-î facem însă nici o învinuire zi-urului sibitan pentru că tace. Ci tăcerea aceasta o explicăm ca un început de îndreptare. Dacă conservatorilor le face plăcerea să nu se amestece în treburile lor interne, pe viitor, ne place a spera, confrății sibiteni vor păstra aceeași atitudine și față de liberali.

Alminteri, ori și care Român luptător de la noi va avea dreptul și datorita să-î strige încontinuu dlui Rațiu: orgiile daianiste ce ai aprobat au fost nu numai efect al nepriceperii și al unei perversități de domeniul psihiatriei, ci prețul unui tirg rușinos.

Delegațiunea austriacă, a fost aleasă în Reichsrath la 16 l. c. Din Bucovina — zice Patria — a fost ales ca delegat dl Dr. George Popovici.

Deșteptarea Șvabilor. Se știe, că dintre naționalitățile din Ungaria singur Șvabii — Germanii din Ungaria — rămăseră în letargie. Ba din sinul lor se recruta o armadă de maghi-roni. Am arătat însă nu de mult, că în urma tendințelor de maghiarizare tot mai pronunțate, zărele Șvabilor au început să combată alături cu cele ale Șșilor.

Acum se deșteaptă și tinerimea universitară. Din Viena vine adecă știrea, pe care zărele maghiare o înregistrează cu mare durere, că tinerimea universitară de origine germană din Ungaria a format o reuniune, al cărei scop este: Cultivarea limbii și literaturii germane între Germanii din Ungaria; răspândirea și susținerea moravurilor germane, precum și ridicarea de școli germane într'a paralisa maghiarizarea.

Reuniunea a scos și un apel, subscris de studentul tehnic Wetli, de origine din Vârșel și Mattes, tot din Bănat. În apel sunt invitați toți Germanii să spriginească această reuniune. Membrii pot să fie și dame.

Presă maghiară cere intervenția guvernului, zicând că nu se poate tolera în Viena asemenea reuniune.

Din Dietă.

— Sedința dela 19 l. c. —

S'a continuat dezbaterile generale asupra bugetului ministeriului de agricultură. Cel dintâiu a vorbit în sedință Telegdy József despre fabricațiunea spiritului și despre chestia lăptăriilor. A' doilea orator a fost Major Ferencz, care a apărut interesele micilor proprietari ai țării.

După dînsul a vorbit cont. le Károlyi Sándor, „bătrânul tun al agrarilor“ — cum îi zice foile jidano-ungurești. S'a declarat în contra cartelelor și a burselor, în contra părerilor lui Tisza István privitoare la comerț și economie, cum și în contra usurii, accentuând necesitatea pentru organizarea clasei de mijloc, a micilor proprietari.

Tot pentru interesele micilor proprietari a vorbit apoi și deputatul Agoston József, ear Justh Ferencz a lăudat și încurajat acțiunea Rușilor împotriva ovreimei, cerând măsuri și pentru împiedicarea emigrărilor.

După ce au mai vorbit deputatul croat Topović și Bessenyei Ferencz, a răspuns tuturor ministrul Darányi, după care bugetul agriculturii s'a primit pentru desbaterea specială.

— Sedința de la 20 l. c. —

În această sedință s'a încheiat și dezbaterile speciale asupra bugetului ministeriului de agricultură și s'a primit cu toate pozițiile sale. — Dintre oratorii sedinței amintim pe trei conți: contele Szécsényi Aladár, care a vorbit despre cultura cailor; contele Andrássy Sándor despre miseria din Ungaria de-sus, ear contele Tisza István a cerut regularea rîului Someș.

Ministrul Darányi li-a răspuns pe rînd și li-a liniștit pe toți.

După o mică pauză, pe la ora 1 după amiază s'a început apoi dezbaterile generale asupra bugetului ministeriului de culte și învățămînt.

Cel dintîiu orator la acest obiect a fost deputatul Lehoczky Antal, care în boala sa de șovinism, a izbucnit cu tot focul seu împotriva naționalităților. „Strivite trebuie — a zis dumniau — ori ce nisuiște, cari ar împiedeca lăfșirea ideii naționale. Scoti de stat trebuie înființate în toate părțile între naționalități Comunele li s'a rezervat mare rol pe terenul învățămîntului popular; aceasta însă nu se face destul de cu efect în ținuturile naționalităților pentru apărarea intereselor maghiarismului“.

După dînsul a urmat Boda Vilmos, care regretă, că ministrul cultelor nu e de față la dezbaterile bugetului seu. Primește de altfel cu bucurie sistemizarea celor 300 posturi noi pentru învățătoare de stat; cere însă ameliorarea stării materiale a profesorilor dela școlile medii și inaugurarea (?) unei politici mai intensive pentru lăfșirea maghiarismului.

Ultimul orator al dezbaterii în sedință a fost șovinistul deputat Komjáthy Béla, care a vorbit despre împușinarea Maghiarilor și ca un epileptic a năvălit apoi asupra naționalităților. El vrea politică energică și măsuri stricte în contra naționalităților, fiind că rassa maghiară e în pericol. „Gîndirea prelaților români nu este patriotică!“ — a exclamat Komjáthy și cu asta și a încheiat „filipica“.

În sedința viitoare va continua dezbaterile tot asupra bugetului cultelor.

Uniunea interparlamentară.

Biuroul grupului român.

La 20 Martie, la ora 5 p. m. s'a întrunit în sala Pinacotecei dela Ateneul român, grupul parlamentar român din uniunea interparlamentară sub președinția d-lui V. A. Urechidă.

D-sa a adresat următoarea convocare membrilor acestui grup:

D-lor membri vechi și aderenți noui ai grupului parlamentar român,

Subsemnatul a primit dela biroul interparlamentar pentru arbitragiu și pace următoarea adresă:

„Am onoare de a vă convoca în sedința biroului interparlamentar pentru J I 19 Aprilie 1900 la 10 oare dimineața, la palatul Națiunii la Bruxella. Avem a ne ocupa despre conferința interparlamentară din Paris și de programul ei.“

„Vă amintesc în privința aceasta obligațiunea uniunii interparlamentare căt privește execuțiunea și dezvoltarea decisiunilor conferinței dela Haga. Aceste decisiuni le veți găsi în darea de seamă a conferinței dela Cristiania, care va apăre foarte curînd.“

„D-voastră știți că, a IX-a conferință a luat rezoluțiunea următoare: „Consiliul interparlamentar este invitat a pregăti și a supune la deliberațiunile viitoarelor conferințe interparlamentare un proiect de codice de drept internațional, fixând drepturile și datoritiile statelor.“

„Va trebui de asemenea să se stabilească programul execuțiunii acestei rezoluțiuni, căci se cuvine să facem cel puțin o lucrare preliminară pentru conferința noastră dela Paris.“

În vedere cu cele mai sus arătate am onoare să vă rog de a vă întruni în ziua de 6 (19) Martie oarele 5 jum. p. m. în sala pinacotecei din Palatul Ateneului român. Mult vă rog să nu lipsiți de această ultimă întrunire a noastră și a îndemna pe cât mai mulți din d-nii senatori și deputați să adere la frumoasa noastră instituțiune și să vină la adunarea de Lună.

Președintele grupului,
V. A. Urechidă.

DIN ROMANIA

Intrunirea dela Eforie — Demonstrațiuni, bătăi.—Agitația în oraș.

Privitor la cele petrecute Duminecă după amiază în București, foile sosite erî aduc o mulțime de amănunte.

În sala băilor Eforiei, pe bulevardul Elisabeta, s'a ținut Duminecă o mare întrunire de protestare, la care au participat cetățeni numeroși. Dintre liberali, erau și mulți fruntași, ca Eugen Carada, Caton Lecca, Spiru Haret, Sihleanu, Lupașcu, Brătianu etc. Intrunirea a fost presădată de dl P. Grădișteanu. Au vorbit d-nii Dr. Radovic, C. Dimitriu, C. Cernescu, G. Diamandi și V. Mortzun. Toți oratorii au protestat în contra instituirii curții arbitrară în afacerea Hallier și în contra purtării lui Poincaré, avocatul (Ovreiu) al lui Hallier.

După întrunire se face o manifestare la statuă lui Mihai Viteazul.

Eată ce scrie „România Jună“ despre cele petrecute:

Formându-se cortegiul, compus dintr-o mulțime colosală, înaintează încet, în cea mai deplină liniște și ordine, avînd în frunte cele trei steaguri tricolore cernite și pancartele cu inscripții. În fruntea manifestanților pășesc fruntașii, cari își dau toate silințele pentru ca mulțimea să-și păstreze demnitatea și să nu provoace absolut pe nimeni.

Astfel cortegiul trece în mijlocul celui mai cald entuziasm al mulțimei pe bulevardul Academiei. În fruntea cortegiului merg au ziaristii în trei tursuri.

La statuă. Când capul cortegiului ajunge la statuă lui Mihai Viteazul, dl Vasilie Mortzun se desprinde din mulțime și aleargă la statuă cu capul descoperit și ținînd în mîini un drapel cernit.

Căți-va manifestanți se urcă pe piedestal și prind stindardul de coapsa lui Mihai. Mulțimea izbucnește în strigăte de ură și în aplause nesfîrșite.

D. Mortzun vorbește de lângă grilaj. D-sa spune că a depus steagul cernit la statuă eroului care a murit străpuns apărînd demnitatea națională. Aceia cari insultă azi neamul românesc să îndrănească a smulge stindardul cernit depus aci. Ne-am făcut datorita protestînd; acum să ne despărțim în liniște. (Apl.)

D. Ioachimescu avocat, îndeamnă mulțimea să reziste și să protesteze necontenit.

In acest timp se adunase lume și mai multă ca la intrunire. Piața universității era literalmente înțesată de lume. Scările Senatului și ale Muzeului de asemenea erau pline de lume. Din toate părțile se auziau plângerile și se auziau urale și aplauze nesfârșite când drapelul tricolor în crep negru a fost așezat la statua lui Mihail Vi-teazu.

Mișeleasca agresiune. De abia se așezase steagul la statuă și lumea începuse să se risipească, când de-odată ca din pământ și-au făcut apariția la colțul universității vreo 40 de bătași guvernamentali. În fruntea lor erau vestitul bătașu Drumea, Negoescu, Mănculescu, Naumescu și C. Solomonescu fost membru în comitetul național studențesc și actualmente șef de birou la primăria Capitalei. Printre bătași erau foarte mulți agenți ai poliției comunale.

Haita de bătași s'a repezit cu furie nebună asupra mulțimei inofensive. Bățele se învârtiau cu o repeziciune amețitoare, manifestanții fugiau, iar bandiții loviau în toate părțile fără milă și fără considerație. Sângele înroșea pavul și trotuarele.

Mulțimea care era cu totul nepregătită, neașteptându-se la o agresiune așa de mișelească s'a împrăștiat cu cea mai mare repeziciune.

Presă atacată. În fața manifestațiunii înaintau ca de obicei, trăsurile ziaristilor. În prima trăsură se găseau dl Murgulescu dela „Independența Română”, dl A. C. Popovici dela „România Jună”, dl Solacolu și dl C. Dăculescu.

Bătașii tăbăciră cu formidabilele lor ciomege asupra persoanelor din trăsură. Redactorul nostru sări numai decât din trăsură și scăpă astfel nelovit.

Confratele Murgulescu însă a fost bătut în mod barbar. D-sa are o rană gravă la ochiul stâng.

Tot astfel au fost ciomăgite și celelalte persoane rămase în trăsură.

În trăsura a doua erau domnii Iancu Bacalbașa și Const. Mille dela „Adevărul”, împreună cu alți confrăți, între care dl-nii Casolțeanu și G. Rădulescu dela „Epoca”. Toți au fost loviți fără cruțare de ciomegele bătașilor guvernului; ori-cine își poate închipui ce proporții era să ia această mișelească agresiune dacă publicul nu și-ar fi știut păstra calmul.

Bandele în Universitate. În urma bătașilor săngerosi, au apărut două companii de gardiști, comandați de căpitanul Părăianu, și au început să împrăștie lumea.

Pe scările Universității era un număr însemnat de studenți cari huiduia pe bătași.

Groznicul Mănculescu, enervat de betie și de haiducii, s'a repezit cu o parte din banda sa asupra studenților cari protestau. Studenții s'au refugiat în aula Universității unde bătașii i-au urmărit.

Teroarea era mare. Tipetele mulțimei înspăimântate sfâșiau văzduhul. Studenții aveau să fie măcelăriți de bandele guvernului în sanctuarul culturii naționale.

Imprăștierea bandiților. Câți va cetățeni mai curajoși s'au repezit asupra bandiților pătrunși în universitate ca să-i scoată afară. În același timp a alergat și căpitanul Părăianu cu câți-va gardiști și a reușit să scape studenții de furia fiavelor îmbătate de drojdie și de sânge. Căpitanul a primit dela bandiți o puternică lovitură în cap, ear comisarul Brăiloiu a fost lovit tot în cap cu o scuipătoare.

Tot atunci s'au postat la ușa universității membrii parchetului.

Un procuror bătut. — Alți răniți. D. procuror Davidescu sosind în ajutorul unui ziarist, a fost lovit și d-sa destul de grav de bandiți.

De asemenea au mai fost loviți d-nii: Eugen Carada, Vintilă Brătianu, G. Diamandy, Cartianu, fost inspector domonial, care are capul spart, Em. Cambrea, fost comisar comunal, Dumitru Greeceanu, C. Otnescu, fost inspector polițienesc, Sardelli și alții.

D. Murgulescu, ziarist, a merge la far macia Bras, unde a fost pansat, împreună cu birjarul său Andrei Caracaș, a cărui frunte a fost despicată de lovitura unui ciomag.

Concertul din Lugoj.

(Coresp. part. a „Tribunei Poporului”).

În 3 Martie a. c. a dat Reuniunea română de muzică din Lugoj un concert.

Concertul s'a dat în sala otelului „Regele Ungariei”. Sala era luminată feerie și decorul cel mai atrăgător îl formau ingerii vii, saltăreții, seducătorii. Raiu pământesc, unde, ca să fie bucurie completă, te mai încanta și corul lui Vidu. Publicul s'a adunat și a umplut sala în strictul înțeles al cuvântului. Oficiantii, dela comitele suprem și vicecomitele începând, miliția dela comandantul garnizoanei, preoțimea dela protopopul, advocații aproape toți ai noștri, foarte mulți străini, burgezimea, țărâniea, al noștri și străini, toți erau la concert. Credeam că s'în Olanda ori în Belgia, unde bogatul și săracul, diplomatul și cel sărac cu duhul încap la un loc și se știu cinși unul pe altul.

Punctul de întâlnire e Reuniunea.

Implinindu-se timpul, corul apare pe bină, copiii și fetițele în costume drăgălașe, românești. Aplauze de triumf îi însoțesc până se postează fiecare la locul său. Vidu e în mijlocul frontului. Acordul dat și o privire a sa asupra corului a și anticipat succesul. Se aud acorduri serbătorești înspirătoare de simțeminte mărețe, falnice, ca după o muncă succesasă; este „Imnul de mărire” al neîntrecutului Musicescu:

Copii ai patriei iubite! sonine franți, curate brațe!
Acum cu toți alogați! Aduceți flori, aduceți lauri, veniți la templul de viață,
Altarele înconunați!
O, Românie, flică a Romei, popor protegiat de zei!
De negrul jug al neștiinței, azi au scăpat copiii tăi.

Ca și compoziția, execuția a fost admirabilă.

Al 2-lea punct din program a fost: Chovan, „Danses Roumaines”, adică dansuri românești, executate la pian de d-soarele Ersilia Popovici și Eugenia Gurgut. Vor fi știut casnicii d-lor până acum că sunt pianiste bune, de acum însă tot publicul din Lugoj le va cunoaște de pianiste de valoare.

Sentimentul și dexteritatea vedită ne-a făcut să credem că la pian au crescut. D soara Popovici purta melodia, ear d soara Gurgut purta hangul, care de care mai frumoș. Ear publicul încântat de executarea artistică a mândrelor noastre melodii le a răsplătit cu aplauze furtivoase.

Al 3-lea punct, Nabucco (plângerea Israelitenilor în Robie) a cântat o corul mixt. Verdi n'a compus lucruri slabe și în Nabucco i-a succes să stoarcă impresii triste jalnice, unde inima plânge măriți pierdute. Corul a executat-o perfect și publicul minune de arăndul era stăpânit de impresiile produse. Abia târziu, când corul se depărta de pe bină a început să și manifeste mulțămirea prin aplauze lungi.

Al 4-lea punct a fost executat de d-soara Silvia Iorga cu violina. O piesă din I. Artat: „Souvenir de Bellini”. În piesa aceasta Artat a intrat un torent de simțeminte, produsul al suvenirilor poate că din tinere rețele sale. Aci și se pare că auzi filomela jălindu-se a pustie, aci stiglețul cîrpină a resfățare, aci concert naiv de toți lăuterii codrulul verde, aci vezi cum arta sistemisează caosul de simțeminte. Și Artat ori d-soara Iorga să fi, ca să le reproducă așa de frumos cu arcușul. Special îm prezent prin această admirația mea d soarei Iorga.

D-na E. Marcoviciu a cântat o serenadă de Gounod, solo în Alt. (Punctul al 5-lea din progr.) Are o voce cuceritoare și e numai cursă pentru cei ce o ascultă. Și am ascultat-o toți cu drag, că ni a plăcut.

În al 6-lea punct: A. Adam „și j'étais Roi” (le aș fi Rege) din actul al 2-lea și-a arătat corul gradul înalt de artă în cântare. Pe pescariul îndrăgît în Nemea, fica Regelui, l-a predat dl Onae cu tenorul D Sale liric. Pescariul în nălucire-i își crede viața realizat și dă pe Regele cel mai înțelept. Dl Onae a știut cu vocea i să caracterizeze momentele din operă. Pe Regele adevărat l-a predat dl Drd Mihail Bradicean, cel mai bun și cel mai pasionat baritonist al corului. Suița sa era corul întreg. Cu vocea i eroică a debutat cu mult succes. Rolul Nemei l-a avut d soara E. Mitariu, filomela corului. Vecinii din concert îm ziceau că are voce ca un flaut de cele mai fine. Eu m'am exprimat foarte tendențios despre organul graiului D Sale. Ar putea neîndios să se întreacă cu prima do nele testrelor vestite. Acompaniamentul l-a purtat d-soara Ecaterina Iorga cu o dexteritate la care nime nu s'a așteptat.

Ca de încheerea programului, corul a cântat: „Drum-bun” de Vasiliu și „Rata plam... vivat regele” de Roberti, ambele cântări vivace însufățitoare. La aplauzele

prelungite corul a cântat afară de program „Resunetul Ardealului” și indispensabila „Lugojană”. A urmat jocul la care nu s'a putut țesmerda tineretul în tîgă de răul imbulzelei ne mai pomenite până de câră ziua.

Venitul brut a fost 718 coroane 40 fl. Spese 327 cor. 74 fl. Venitul curat 390 cor. 66 fl.

Liuba.

NOUȚĂȚI

Arad, 21 Martie 1900.

Dela „Academia română”. Foile din București spun, că eri (7/20 l. c.) s'a deschis sesiunea ordinară a „Academiei Române”. Sâmbătă a sosit în capitala României și Prea Sfinția Sa domnul episcop al Caransebeșului, Ni olac Popea, nou-alesu membru al „Academiei Române”. dimoncu cu vicarul său, arhimandritul Filaret Musta, spre a lua parte la sesiunea ordinară a „Academiei”. P. S. Sa domnul episcop Popea își va ține în această sesiune cuvântarea de primire, vorbind despre fericitul Metropolit Andreiu baron de Șaguna. Dl D. A. Sturdza li va răspunde. Dintre ceilalți membri din Ungaria ai „Academiei Române” se află sosiți în București domnii V. Babeș și Iosif Vulcan.

Corul d-lui Dima la București. Omul sfințeste locul, — zice Românul. Adverbul acesta îl dovedește, între Români contemporani, îndecosebi dl G. Dima, maestrul cunoscut, apreciat și iubit de toți Români. Nu s'a de câ puține luni, de când dl Dima s'adus la Brașov și sub bagheta i de maestru corul d'acolo s'a perfecționat așa de mult, că — după cum scriu foile din București, — va merge să concerteze în capitala României. Suntem siguri că va fi primit cu entuziasm și se va întoarce îndărăt cu lauri.

Consulate bulgare în Ungaria. Foile maghiare din Budapesta comunică știră, că tocmai acum guvernul bulgar urmează negocierii cu ministrul de externe al monarchiei și cu guvernul unguresc în chestia încheierii unui pact consular. Guvernul Bulgariei a plănuit anume să institue consulate bulgare în mai multe orașe ale Ungariei cu scop de-a se sprigini reciproc interesele comerciale bulgare-maghiare. Intențiunea guvernului bulgar este, să aplice la aceste consulate nu străini, ci oameni de specialitate din țară. Tot asemenea și în Austria are de gând guvernul bulgar să institue vreo două consulate bulgare.

Încă unul. Se vestește din Budapesta că numărul fișpanilor depărtați din postu

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

Intemplantarea în descoperirile mari.

Mare a fost schimbarea pe care a produs-o în istorie descoperirea prafului de pușcă. Am învățat din a treia clasă gimnazială încă să prețuim marile foloase ce le-a dat descoperirea călugărului Berthold Schwarz și știm cu toții, că numai întemplantator acesta a dat peste praful negru, care pe el avea să-l facă nemuritor, ear între oameni avea să schimbe din creștet și până în talpă raporturile sociale și internaționale.

În concepția oamenilor de pe lume de asemenea descoperirile și invențiunile datorite hazardului au produs cele mai mari revoluțiuni.

Cercetările cele mai însemnate în domeniul fizicii și astronomiei s'au putut face numai în urma unor anumite invențiuni, cari după cum voiu arăta mai jos tot numai mulțumită hazardului s'au făcut. Cu toate acestea fără numitele invențiuni, multe din superstițiile trecutului n'ar fi dispărut, ba ar fi continuat să domnească încă, asemenea unor lucruri bine stabilite; progresele imense ale științei încă, cari au

permis oamenilor să fie liberi în adevăratul sens al cuvântului, n'ar fi fost cu putință.

Cine nu știe că o lege fundamentală a mecanicii, aceea a gravității, a fost descoperită numai printr'o întemplantare de Galileo-Galilei, care observase necontent din strana sa oscilațiunile unui candelabru din catedrala din Pisa.

Mai interesant este modul cum s'a descoperit lentila telescopului, fără de care astronomia modernă n'ar fi putut exista ca știință, și cele mai mari descoperiri ale ei nu erau posibile. Un acenic de ceasornicar finea o sticlă de orologiu între degetul gros și cel arătător. A fost foarte surprins când a văzut prin această sticlă turnul bisericii din vecinătate de o mărire neobișnuită. Eată cum s'a descoperit lentila telescopului.

În domeniul electricității tot întemplantarea a făcut pe medicul Galvani să dea de o invențiune, care a avut cele mai importante urmări. Galvani atrnase membrele superioare ale unor broaște, cu cari făcuse experiențe, de grățiile de fer ale ferestrei sale. Deodată a izbucnit o furtună și eată că la fie-care fulger membrele broaștelor se contractau. Cercetând lucrurile mai de aproape a găsit, că aceste contractații proveniau de la un curent care trecea mai întâiu prin ferul grățiilor. Curentul acesta

este așa numitul curent galvanic, a cărui importanță în domeniul electrotehnice este în genere cunoscută.

Dară una din cele mai importante invențiuni, care a revoluționat ca nici una alta fața lumii, aceea care a deschis depărtările, care a deschis omenirii lumi noi, care a înlocuit pretutindea munca omenescă, prin aceea a mașinilor brute, care a realizat profesia lui Aristoteles, că frul se va toarce singur și pânza singură se va țese, — este incontestabil aburul.

Drumurile de fer întretaie astăzi toate continentele; corăbii colosale mănate cu vaporii străbat imensitățile oceanurilor, du-când bogățiile unui continent în celalalt și deschizând omenirii perspective tot mai noi! pretutindea se înalță fabrici, în cari mii de oameni găsesc ocupațiune și cari produc diferitele obiecte trebuincioase nouă, într'o perfecțiune și cu o repeziciune ne mai cunoscute, în același timp cu prețul cel mai mic posibil; — și toate acestea mulțumită puterii captivate a aburului.

Întreaga față a societății se datoroște aproape numai acestor puteri: ea a dat de lucru la milioane de oameni, a f lesnit adunarea de bogății nemai pomenite; tot ea însă a făcut ea milioane de oameni să nu poată trăi de cât de azi pe mâne, ba ade-

sea-ori în mijlocul unei lumi imbibată de bogății, să moară de foame.

Și cu toate acestea însuși aburul n'a inventat de cât mulțumită unei întemplantări. Fierbea apa într'o oală acoperită cu un capac și acesta se mișca, — așa s'a dat în veacul nostru de puterea aburului și el cugetat la întrebuintarea lui.

Astfel vedem o serie de invențiuni mari, făcute numai mulțumită unei fericite întemplantări, cari totuși au avut și au încă cea mai mare influență asupra dezvoltării istoriei omenesci. Cu toate acestea se aș ține că nimic nu se datorește în istorie la întemplantări, că totul se face mulțumită legii naturale, care nu suferă excepție.

Este drept că invențiunea odată făcută este supusă și ea unor anumite legi, că nu găsește aplicarea practică decât când există anume condițiuni date. Dar' nu mai puțin este adevărat că aceste invențiuni, cari ne mai mulțumită hazardului s'au făcut, și s'au făcut, și numai înainte sau mai târziu au o influență în istorie, care dovedește că elementul întemplantător, al hazardului, nu poate fi cu desăvârșire exclus din concepția istoriei, sau mai bine zis că nu s'a găsit încă formula exactă pentru aceasta.

Dar' am ales invențiunile, a cărora influență este în deobște cunoscută, și cari

sub Széll se sporește acum cu fișpanul Palfy dela Vêrsș. Fi va oare mai bun cel- ce-l va urma?

Unirea" despre schimbarea calendariului. În foia numărului de Dumineca trecută al „Unirei” din Blaj, între altele, ce- tin și următoarele rânduri:

„Dacă schimbarea calendariului este chestiune dogmatică, cea dintâiu concluzie e, că nu se va pute introduce nici odată. Căci dogmele nu se schimbă, după-cum un politician își schimbă părerea, și după-cum un schimbă - mânușile. Dacă calendariul e dogmă, va rămâne în veștii veștilor dogme schimbate. Urmarea e, — că aproximativ — în acum în o sută de ani vom rămâne lașop de lumea civilizată cu 14 zile, peste 300 de ani cu 15 zile, peste 1000 de ani cu 23 zile, peste 2000 de ani cu 33 de zile. Vom scrie pe atunci Ianuarie, pe când lumea cultă scrie Martie și vom ajunge ca să prăznuim Paștile în luna lui Cuptor și Crăciunul în vreme ce Europa cultă mă- tăieș ouă roșii...”

Mare nenorocire pe Dunăre. Cum un poment în anul de ieri, în 19 Martie o mare nenorocire s'a întâmplat pe Du- năre lângă Caloccea. În urma unui vifor turbat s'a rupt adecă funia compului, care avea să treacă dincolo 25 oameni, mai multe vite și care, cum și alte măruntșuri, amperate din tîrgul de la Caloccea. Erau pe la mijlocul Dunării, când s'a rupt funia și boi cu toții împreună cu vitele și cu tot ce aveau. — s'au înecat în valurile turbate. A scăpat numai cărmăciul compului, care a putut să înoate până la tîrm.

Nenorociti erau meseriași și țărani din Paks și Kömiöd. — E lucru ciudat. că tot acolo la acel comp s'a petrecut înainte de aceasta cu vr'o 10 ani o catastrofă și mai mare, înecându-se în Dunăre 300 pelerini tot din co- muna Paks.

Noul primar al orașului Praga, Dr. Šev, ales în locul lui Podlipni, și-a ocupat zilele trecute noul său post în vorbirea-program, ce a rostit-o cu ocaziunea insta- lării, noul primar a promis, că „întotdeauna va lucra pentru împlinirea dorințelor na- ționale” și a declarat, că față de ori ce cetățean, fărăosebire de partid, religie și naționalitate, va fi deopotrivă drept și obiectiv. Cehii au primit cu mare în- tîmțire vorbirea lui.

Neerolog. Ni-se trimite următorul anunț funebru: Corpul învățătoresc dela scoalele elementare capitale române gr. or. din Brașov ea inima întristată de durere aduce la cunoștința tuturor amicilor, col gilor și cu-

re datoresc hazardului. Sunt sitele mai pu- țin importante, dar' mult mai numeroase, care ori-ce s'ar zice, n'au putut rămâne fără influență asupra modului cum s'a desfășurat societatea omenească modernă.

Astfel Böttcher, încercând să găsea- scă un amestec de pământuri pentru a face vase rezistente contra căldurii, a inventat porțelanul.

Un musicant sărac anume Sennelider, avînd curiozitatea să vadă dacă notele nu pot fi săpate tot atât de bine în peatră ca și pe cupru, a inventat litografia. Muma sa îl rugă să-l facă o socoteală. Neavînd hăr- tie și condei la îndemână, o scrisese cu apă tare pe peatră, avînd intențiunea de a o transcrie la prima ocazie. Cîteva zile mai târziu vînd să curețe peatra, uză de acid salpetric în acest scop, și în cîteva minute vînd scrisul în relief pe peatră. Imediat întrebînd cearneală de tipar, — inven- tase litografia.

Este adevărat, că în lumea asta mai există lucruri, despre care toți filosofii în întelepciunea lor — nu visează nimic...

noseuților, că fostul său membru *Candin Groza*, învățător, după suferințe îndelungate, s'a mutat la cele eterne în 4 Martie v. 1900, în etate de 29 de ani, după un ser- viciu de 6 ani ca învățător, pe care defunc- tul l'a împlinit cu mult zel, parte la școala rom. din Cernat (Săcele), parte la școala noastră. Rămășițele pămîntești ale neuita- tului nostru coleg se vor depune spre eter- nă odihnă în cimitirul bisericii sft. Nico- lae din Frund, luni în 6/19 l. c., eară con- ductul funebru va pleca la 3 oare p. m. dela locuința defunctului. Fie-l țărina ușoară și amintirea lui în veștii neuitată! *Brașov*, în 5 Martie st. v. 1900. Corpul învățătoresc dela școalele elementare capitale române gr. or. din Brașov.

Un Francez despre asilul „Elena Doamna”. Dl. Emile *Buloz*, delegatul mi- nistrului instrucțiunii publice din Franța, trimis spre a inspecta diferitele instituții culturale din Orient, a cerut să viziteze Asilul „Elena Doamna” dela Cotroceni. În registrul de inspecțiuni al acestei institu- țunii, d-sa a scris următoarele cuvinte: „Nici odată n'am simțit o mai vie părere de rău, că nu cunosc limba românească, decît a-tăzi, când aș fi dorit să scriu spre a fi înțeleasă de toți admirațiunea mea pentru mărșul Asil, ce am vizitat și buna impresiune ce m'ă lăsat îndemăna- teea direcțiune a acestei instituțiuni, deș- teptăciunea sumeată a elevelor. Voiu păstra despre această vizită o amintire neștearsă.” Dl. E. Buloz a admirat cu deosebire lucră- rile de broderie ale elevelor Asilului.

Impăratul Wilhelm în contra limbii la- tine. Din Berlin se anunță, că în numele împăratului Wilhelm, ministrul de culte a dat ordin tuturor universităților germane, ca în comunicările lor oficiale, la înscrieri, proclamațiuni etc., să nu mai folosească limba latină și pe cât se poate pretutin- deni aceasta să fie înlocuită cu limba germană.

Cel mai bătrîn cardinal, în urma morții cardinalului Di Canossa de la Verona, este azi cardinalul Micislav *Ledochowsky*, care în 15 l. c. n. și-a sîrbat jubileul de 25 ani de la numirea sa ca cardinal. Bă- trînul cardinal e totodată și president al institutului „Propaganda fide”.

Consul arestat — pe nedrept. Din Nizza se vestește, că consulul francez dela Venezuela, *Langeron* împreună cu soția sa au fost arestați în Bordighera, bănuți fiind de răvîșirea unui furt, deși consulul s'a legitimat și s'a provocat la oficial său. Aceasta s'a făcut la denunțarea unei dame bogate, care călătoria cu același tren și afirma hotărît, că *Langeron* și soția aceas- tua i au furat banii în cursul călătoriei. — Foile din Nizza se ocupă cu cazul în ter- minul foarte aspru, ceea-ce sigur va ară ca urmare un amestec diplomatic.

După o știre mai nouă, *Langeron* și soția, neputîndu-se nimic dovedi împotriva lor, luni au fost eliberați, și numitul con- sul s'a dus de a dreptul la Paris, ca să raporteze despre ofensă ministrului de ex- terne francez.

Influenza în Cluj. Se vestește, că în capitala Kulturregylt-ului ardelenesc de mai multe zile bîntuie influența în mod înșpăi- mîntător. Peste 6500 zac în această boală, între care și câțiva medici. Din pricina boalei s'au închis mai multe școale ale orașului. Nu numai în Cluj însă, ci și în împrejurime s'a înscuibat numita boală.

În cauza concursului fraților Kab- debo, din Sibiu, care înainte de șapte ani ajunseseră la cridă cu pasive de aproape un milion de florini, curia, în ședința dela 16 Martie, a aprobat sentența tribunalului, în sensul căreia M. Kabdebo e osîndit la șese ani de robie, ear P. Kabdebo la șese și jumătate.

Pădure în flacări. „Magyarország” de ieri scrie, că zilele trecute peste noapte, nu se știe din ce cauză, s'a aprins pădurea așa-numită Patroneasa din hotarul comunei *Buteni* (comit. Aradului). Focul s'a lăsat atât de repezile, că în scurtă vreme a ars o mare parte din pădure împreună cu ca- sele coloniștilor germani din vecinătatea pădurei. Din pricina vîntului, localizarea focului a fost atât de dificilă, că abia a suc- ces a doua zi dimineața.

Ninsori mari. „României June” i-se ra- portează din Iași: „În toată Moldova au căzut mari cantități de zăpadă. Vi- scolește îngrozitor. Circulațiunea este în- treruptă pe toate căile ferate. Din cauza marilor zăpezi, chiar pe străzile Iașului abia se mai poate circula; din această pri- cină prăvăliile sunt închise”.

În Poiana-Sibitului și giurninge cor- tinuu. Zăpada e de 1 metru și mai bine de grosă. Comunicațiunea cu carș sau căruțe e cu desăvîșire împedecată.

Săptămîna trecută în Sepsî-Sîngiorgiu și ținuturile din împrejurime a bîntuit un groaznic viscol cu zăpadă, care a troienit total șoselele și calea ferată.

Zăpada, care a căzut în cantitate așa de mare în București, încît mai toate co- munițațiunile telefonice au fost intrerupte prin ruperea firilor, a fost aproape gene- rală în toată țeara. Numai pe linia dela Buzău spre Moldova a fost însoțită de vi- scol mare. Pentru agricultură în nordul Mol- dovei zăpada este foarte bună, căci acolo umezeala de peste eamnă nu fusese dura- bilă și binefăcătoare ca în restul țerei. În Muntenia zăpada n'a fost de lipsă, căci ea înfăznie lucrările de primăvară. Starea agri- culturii în România este atfel escelentă.

Hiene. Foile maghiare vesteșc, că niște făptuitori necunoscuți au spart zilele acestea cripta familiei *Ráday* din comuna *Perczel*, au destupat sicriile de acolo și au împrăștiat osămintele găsite într'însele. Gendarmeria îl caută, dar' încă nu li-a dat de urmă.

O femeie bestie. La plînsorile mai multor femei din giurul Timișorii și din alte ținuturi mai depărtate — gendarmeria a descoperit în Timișoara pe femeia *Winter*, care de multă vreme cutreera satele, amă- gind fete nevinovate, pe care le lîfera în alte părți pentru mari căștiguri de banî. S'a pornit cercetare aspră împotriva be- stiei.

Trei luni înglodat în nășip a trebuit să stea vaporul englez „William Symington”, în apropiere de Chioggia, la tîrmul italian în calea ce avea s'o facă spre Fiume. A rămas nășipat din 8 Decembrie a. tr. până la începutul lunii curente, fără să-l fi putut ajuta nici o încercare de a-l urni din loc. Acum, după trei luni, însăși natura s'a în- urat de bietul vapor englez, căci prin o puternică umflare a valurilor, marea l'a urnit din loc și în cele din urmă i-a dat drumul spre portul Fiumei, unde va avè acum să se supună unui reparatî radical.

Teatrele parisiene arse. — Lista tea- trelor din Paris distruse de foc, e lungă.

În 1763, a izbucnit tîntăiul incendiu la Operă; ea a fost reclădită; dar a ars ear la 1781.

În 1787 a ars teatrul *Délassements Comiques*, și în 1788 teatrul *Menus-Plai- sirs*.

Flacările și-au urmat opera lor distru- gătoare după Revoluțiune. În 1789, ard Circul *Regal*, teatrul *Lazary* și teatrul Francez în- tîia oară.

În 1827, ard teatrele *Ambigu-Comique* și *Palais-Royal*; în 1835, teatrul *Gatté*; în 1837, *Folies-Dramatiques*.

În 1838, ard Teatrul Italian și *Vode- vilul*; în 1846, teatrul *Enfantin* și *Hipodro- mul*, ear în 1849, *Diorama*.

În 1866, flacările mistuesc teatrul *Dé- jazet*, în 1867 *Belleville*, și în 1869 *Hipo- dromul*.

În 1873, Opera arde a doua oară. În 1887 se întemplă groaznicul incendiu dela Opera *Comick*, și după 10 ani, îngrozitoarea catastrofă dela Bazarul de Caritate.

Acum a ars din nou Teatrul Francez.

„Foaia Pedagogică”, valoroasa revistă redigată de dnii profesori Dr. D. P. Barcianu, D. Comșa și Dr. I. Stroia, apare deja în al IV-lea an (în Sibiu), și are în Nr. 3 (de pe luna Martie) următorul cuprins: Reforma în învățămîntul din istoria natura- lă în școalele populare, de Dr. D. P. Barcianu (Urmare și încheiere). — Modele de lecțiuni: Mugurii, lecțiune din istoria

naturală, de învățătorul George Maican. — Invidia la Români și urmările ei, de Inv. Ilie Georgescu — Din literatura școlară de D. C. — Informațiuni. — Felurimi. — Corespondență. — Se abonează la Tipografia archidieceșană în Sibiu cu 6 coroane pe an. O recomandăm cu căldură învășta- torilor noștri.

Avis.

Rugăm pe toți abonenții noștri re- stanțieri să binevoiască a-și achita de urgență datoria ce au cătră

ADMINISTRAȚIE.

ULTIM CUVÎNT.

Autorul. — (În un commesean): N'ai putea să-mi împrumuți până mâne dimi- neață 20 lei?

Commeseanul: Cum aceasta?

Autorul. — Astă seară joc robul re- geluș Filip din Don Carlos și veș înțelege ce proastă înfățisare o să am, când voiu ești pe scenă fără nici un ban în buzunar.

ULTIME ȘTIRI

Cununia archiducesei Stefania cu contele *Lónyay Elemér* — după cum vestește ziarul vienez „*Fremdenblatt*” — va fi mâne, Joi (22 l. c.), la oarele 10 înainte de ameză în capela castelului din Miramare. Actul cununiei îl va săvîrși episcopul *Mayer*, du- hovnicul Burgului, asistat de călugării Dr. *Fischer-Colbrie* și *Aschauer*. Astăzi seara se va da la castelul din Miramare un prânz de adio, la care, pe lângă suita vîduvei archiducese, va lua parte și fiica sa, archi- ducesa *Elisabeta*, care după prânz imediat va pleca la *Bözen-Gries* unde va petrece mai multă vreme.

Londra, 20 Martie. „*New-York He- rald*” are din Pretoria știre despre o de- claratie a lui *Kruger* înaintea unui ziarist, căruia, între altele, a zis, că dinsul a te- legrafiat lordului *Salisbury*: Dacă En- glezii nu vor trata pe prizonierii burî ca pe prizonieri din rășboiu, atunci *Burii* își vor rășbuna aceasta asupra prizonierilor en- glezi. În răspunsul său — zice presidentul *Kruger*—*Salisbury* mă amenință, că dacă numai un prizonier englez va fi vîtîmat din partea noastră, — pe mine personal mă va face responsabil. Pe semne *Salisbury* așa și-o închipuie asta, că Englezii mă vor spînzura. Asemenea amenințări vrednice de dispreț însă pe mine nu mă vor spîria dela datoria mea.”

Londra, 20 Martie. Ziarul „*Times*” i-se raportează din *Lourenco-Marquez*, că luni peste noapte autoritățile portugeze au trimis urgent o trupă de infanterie la granița *Transvaalului*, pentru a întări garnisoana de-acolo. — Zilele acestea *Burii* au fînit în *Kroonstadt* consiliu de rășboiu.

Un diplomat exilat.

Filipopol, 20 Martie. O știre din Constantinopol vestește, că begul *Kiamil Numan*, secretar a Curții Sultanului, care în mai multe rînduri a reprezentat Turcia la congresul Orientaliștilor, — a fost exilat în *Hedsas*.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu. Red. respons.: Ioan Russu Șirlianu.

ECONOMIE.

Cereale (bucate).

De aci încolo prețurile pe piețe se scotesc în coroane și după 50 kilograme, ear' nu ca și până acum, după măsura metrică (100 kilograme).

Prețurile dela 18 Martie n.

În Arad:

Grâul cel mai bun	cor. 6.90—7.20.
Grâu mijlociu	6.80—6.90.
Cucuruz	4.60—4.70.
Săcară	5.30—5.40.
Orz	5.30.
Ovăș	4.30—4.40.

Cursul pieții din Arad.

Hârtie-monetă română	Camp. n. 9-48	vând	9.52
Lire turcești	—	—	—
Imperiali (15 R. auri)	18.90	—	15.—
Rubie rusești 100 a	126.—	—	127.—
Galbeni	5.58	—	5.62
Napoleon-d'or	9.48	—	9.52
100 Marce germane	58.50	—	58.95
Livre sterling	11.90	—	12.25

S p i r t :

	21 Ian.
Spirit rafinat; cu toptanu	55.50
" " cu micu	56.50
" brut cu toptanu	54.50
" " cu mic	55.50

Porci:

(Piața Steinbruch)

Ungari; greutate:			
bătrâni 320—380 kg.	40—42.	cr. p.	kg
tineri 320—390 "	44—44.5	"	"
" 250—390 "	44—45	"	"
" până 250 "	45—46	"	"
mijlocie 240—260 "	47.5—48	"	"

Din „Noua Revistă Română“, a carei prospec: și apel l'am dat, după-cum am înregistrat deja și sumarul celor două numere dintâiu, a apărut numărul 4, cu următorul cuprins bogat:

Cronica politică: Stavri Predescu: Partidele noastre politice. — Sp. Haret, St. Hepites, E. A. Pangrați, D. Emmanuel, N. Coculecu, C. Miculescu, D. Mircescu, D. Bungeianu, G. Tzitzeica, M. Ianculescu: Proiect de lege pentru introducerea calendarului apusean drept calendar al statului în viața civilă. (Memoriu justificativ). — *Et noografie:* Gustav Weigand: Românii din Sârbia și din Bulgaria-apuseană. — *Literatură:* G. Coșbuc, Elementele literaturii populare. — D. Teleor: Anton Pann (schită). — *Pedagogic:* N. Vaschide: Introducerea la studiul aplicațiilor pedagogice ale cercetărilor psihologiei experimentale. — *Mișcarea literară și științifică:* Ioan Slavici: Vatra părăsită. — Panait Zosin: Dulce și amar, poezii. — N. Vaschide și Van Melle: O nouă ipoteză asupra naturii condițiilor fizice ale odoratului. — Notife bibliografice.

Suplimentul I.: Din Bucovina. — Suplinitorii și legea învățământului secundar, de N. Em. Teohari, directorul gimnasiului din Slatina. — Ateneul din Bacău. — Calendarul Poporului*. — Imaginația și felurile ei la copii (conferință ținută la școala normală de institutele din Iași).

Suplimentul II.: Ca la noi la nimeni.. „De Sfântul Ilie“, de Victor Bogdănescu. — Iubire (poezie), de Ioan Petrovič. — În închisoare, de Iancu Horia. — Scrisoare (poezie), de Nirvan. — Călătoria din nuntă, de Sprin S. Hasnaș. — Tristețe, Lebăda (poezii), de D. Karr. — Discursul unui ambasador chinez. — Ateneul român.

Calendarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim calendar scos în tipografia noastră
a apărut tocmai acum
cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. poro postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“

La comande mai mari de 10 exemplare

dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut

Și să află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“

următoarele opuri:

1.) „Calendarul nostru“ — pe 1900. prețul	— — — — —	cor. —.60	fil.
2.) „Amicu Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul	— — — — —	„ 1.—	„
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, prețul	— — — — —	„ 2.—	„
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, prețul	— — — — —	„ —80	„
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, prețul	— — — — —	„ 2.—	„
6.) „Principiile politice“, după Dr. T. de Holtzendorf, de T. Păcățeanu —prețul	— — — — —	„ 4.—	„
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popoa, profesor în Brașov. Prețul.	— — — — —	„ 2.50	„
8.) „Războiul pentru neatârare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	— — — — —	„ 1.20	„
Prețul „Coroanei“	— — — — —	„ 1.60	„
9.) „Din vremuri apuse“ — de Judita Secula născ. Truția — prețul	— — — — —	„ 1.—	„
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, prețul	— — — — —	„ 1.—	„
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga. Prețul:	— — — — —	„ 3.60	„
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. Preț:	— — — — —	„ 1.60	„
13.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. Preț.	— — — — —	„ 5.—	„
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, preț	— — — — —	„ 1.50	„
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz prețul	— — — — —	„ 1.20	„
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator în Arad. Aceasta liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase pricisne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.			

La comande să se mai adauge de fie-care op 10 fileri spese postale.